

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VIII. quam variis Scripturae locis fulcire conatus est Origenes:

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

argumentorum apparatu subvertit. Nec minori studio post Quintam Synodum eamdem A impugnarunt doctrinam Facundus Hermianensis libr. i. cap. 6. & Cyriacus Monachus, quem narrat Symeon Metaphrastes dicenti Cyrillo dogmata de preestentia & restitutione in eundem statum ab Origenitis quasi media & ab omni periculo aliena haberi, respondisse Nequam esse in die, & vacare periculo dogmata de preestentia; immo esse fabrica potius & periculosa. Im-
pugnavit & Antipater Bostrenus scriptor atatus mihi nondum compertæ, in dissertationi
bus aduersus Origenem, quas Eclogis suis intexit Iohannes Damascenus. Damnatur ea
quoque in Origene à Synodo Quinsexta Can. i. & à Sophronio Hierosolymitano in Epi-
stola ad Sergium Constantinopolitanum, ab Iñidoro, Iohanne Damasco, Georgio Syn-
cello, Cedreno, Suida, Niceta, Vincentio Bellovacense, Nicephoro, & Guidone Carme-
lita, qui multis eam refellit.

Eclig. Ioh.
Dam. c.
Tis. 2.
a. 10.
var. 1.
Carm.
Carm.
Ibd. Orig.
8. cap. 5.
Ibd. Dam.
L. 1. orbis. l.
cap. 12. & l.
4. c. 6.

Georg. Syn.
cill. in Ex-
cept. Chro-
nogr.
Cedren. 10.
Hij. Suda.
in Origene.
Nest. Thel.
orb. fid. l.
4. Hær. 31.
Pinc. Bell.
spec. doct.
L. 18. c. 43.
Niceph. lib.
17. cap. 17.
Guido Cat-
tolici. in
Samm. De
baris.

VII. Platoni porro hic quoque regendum se Adamantius præbuit. Ille autem in Phæ-
done, & Epinomi, & libr. io. De legib. & in Timao, aliisque locis, doctrinam hanc disser-
tissimis explicat verbis, quam magna subinde Veterum pars atripuit. Nec huius sane fuit
ipse sententiae architectus; nam quippe multo prius propugnaverant Pythagoras & Empe-
docles. In dōzōnēv, inquit Origenes libr. i. contr. Celi, ergo dōzōnēv mīas dāzōnēv
dōzōnēv, λέγει τὸ μὲν τοῦ πολυπόταρχος, τὸ μάτηρα, τὸ ιπερδύνατα, ἐκ τοῦ πάτητος τῶν πολυπόταρχῶν; & Hieronymus Epist. 82.
orb. fid. l.
qua est ad Marcellinum & Anaptychiam: Super anima statu memini vestre quaslinucle, immo ma-
xime Ecclesiastice questionis: utrum lapsa de celo sit, ut Pythagoras Philosophus, omnesque Platonici,
& Origenes putant. Simile nanciscari in Epitoli Iustiniani ad Quintam Synodum, & apud C
Nicetam in Thesauro orthod. fid. libr. 4. Hær. 31. Sed & ipso Pythagora antiquior Or-
pheus animam in corpore puniri dixit. Testatur id Plato in Cratyle, ubi & vocis σωμα or-
ginationem petit à σύνη. Locum referit Clemens Alexandrinus Strom. libr. 3. atque item
alterum Philolai Pythagorici, qui id ipsum ex veteribus Ethniconum Theologis & Vatibus
adstruit. Merito itaque Harmenopulus in libro De sc̄tis, & Elias Cretenis Nazianzeni
Interpres è Græcorum fontibus sententiam suam Origenem haudisse dicunt.

VIII. At eam tamen quo Christiani approbaret, non rationibus duntaxat, sed quæsi-
ris etiam Scriptura sacra testimonis fulcite conatus est, qui nobis à Patribus exhibentur.
Atque hos quidem refert Epiphanius in Epistol. ad Iohann. Hierosolym. cap. 2. è Psalm.
18. 67. Prisquam à malitia humiliarer, ego deliquer: è Psalm. 114. 7. Revertere anima mea in re-
quiem tuam: è Psalm. 141. 8. Educ de carcere animam meam: & è Psalm. 114. 9. Confitebor Do-
mino in regione vivorum. Apponit & istum Hieronymus in Epist. ad Demetriad. cap. 9. è D
Iohann. 9. 2. Iste peccaviz, ut cœcus ex nero nascetur, ut parentes eius: & illos præterea libr. 1.
Comment. in Epist. ad Ephes. 1. 4. è Psalm. 119. 5. Hei mibi, quia incolatus mea prolongatus
est: habitavi cum habitantibus Cedar, multum peregrinata est anima mea: è Rom. 7. 24. Misericordia
homo! quis me liberabit de corpore mortis huius? & è Philipp. 1. 23. Melius est reverti, & esse cum
Christo: & è Psalm. 89. 1. 2. Domine refugium factus es nobis in generationem & generationem: an-
tequam montes firmarentur, & sicut terra, & orbis terrarum. Apponit & illum in Ephes. 1. 17. è E
Psalm. 21. 28. Reminiscitur & convertentur ad Dominum omnes fines terre. Ex hoc denique Iohann. 1. 9. Erat lux vera, qua illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, causa sua
robust Origenem vel Origenistas accerfivis dicit Cyrus in eundem Iohannis locum.

I X. Sed manifesto repugnat illud Zacharias 12. 1. Dicit Dominus extendens calum, & fun-
dans terram, & singens spiritum hominis in eo; quod commento huic Origeniano a nonnullis
oppositum est: repugnat illud Iohannis 9. 3. Respondit Iesus, neque hic peccavit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo: unde mirari subit stuporem Origenis, qui pra-
cedens istud commis: Rabbî quis peccavit, hic, aut parentes eius, ut cœcus nascetur? in sui delirij
defensionem usurpavit: ad voluntatem quippe Dei causam cœcitatii illius referens Christus, ansam omnem abstulit detorquendæ illius ad peccata vitam præcedentia. Apertius
etiam repugnat illud, Rom. 9. 11. & seq. quod ad subruendam hanc Origenis opinionem
usurpat Augustinus in Epitola ad Optatum Milevitani: Cum enim nondum nati fuissent, P
aut aliquid boni egissent, aut male, (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus,
sed ex vocante dictum est ei: Quia major seruit minori, sicut scriptum est; Jacob dilexi, Esau autem
odio habui. Quid ergo dicimus? namquid iniurias apud Deum? Absit. Moysi enim dicit: Misericordia
eius misericordior; & misericordiam præstabo cuius misericordia. Igitur non volentis, neque currentis, sed
misericordia est Dei. Quæ licet Origenis fabulas funditus labefactent; hac tamen ipsa Pauli
verba ad suæ causæ defensionem adducit libr. 2. & 10. cap. 9. sed aliter exponit ac vul-
go exponi solent. Quod enim ait Apostolus, antequam boni quicquam vel mali egissent,
a Deo destinatos, non ex operibus meritos, hic ut diligenter, ille ut odio haberetur; re-
fert ille ad opera in terris & vita hac admissa, quæ nullam Deo destinationis suæ causam
dederint: operum autem vitam hanc præcedentium merita nequaquam ab Apostolo in-
fringi